

ת"פ 23993/11/13 - מדינת ישראל נגד ע. אורגד (1999) בע"מ, "נועם" אורגד בע"מ, לוקה מתכות בע"מ, יוסף שמואל עמירם אורגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23993-11-13 מדינת ישראל נ' אורגד ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 22

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ע. אורגד (1999) בע"מ 2. "נועם" אורגד בע"מ 3. לוקה מתכות בע"מ 4. יוסף שמואל עמירם אורגד

החלטה

לפניי בקשה לתיקון כתב אישום.

כתב האישום המקורי הוגש ביום 12.11.13 והוא כולל עבירות מס ושימוש בחשבונות פיקטיביות הן בדרך של קבלתן מאחר והכללתן בספרי הנאשמים, והן בדרך של הכנתן ומסירתן לאחרים כדי לעזור להם להתחמק ממס. העבירות המיוחסות לנאשמים הן עבירות על חוקי מס הכנסה ומע"מ.

ביום 27.5.14 כפרו הנאשמים במיוחס להם והתיק נקבע להוכחות לחודש ספטמבר 2014. ימים אחדים לפני מועד ההוכחות נמסרה לבית המשפט הודעה כי לא ישמעו ראיות בקשר לכתב האישום המקורי.

קודם להודעה זו, הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב אישום, לפיה האישום יכול גם רכישת חשבונות פיקטיביות מאדם בשם שי אברהם בסכום של 2.1 מיליון ₪ והכללתן בספרים לשם הגדלה במרמה של ההוצאות.

במסגרת הבקשה והתגובה, בדיון ובהודעת הבהרה שמסרה המאשימה בהתאם להחלטת בית המשפט, נפרשה לפני בית המשפט התמונה המלאה הנוגעת להליכי החקירה של שי אברהם בכלל ובהקשרם של הנאשמים שלפניי בפרט.

עמוד 1

כך, הובהר לבית המשפט כי חקירת הנאשמים כללה גם את החשדות בעניינו של שי אברהם. עוד הובהר כי שי אברהם לא אותר במשך תקופה ארוכה, משכך הוא לא נחקר במסגרת תיק החקירה הנוכחי. תיק החקירה הועבר למאשימה ונשלחה לנאשמים הודעת יידוע שכללה גם חשדות ביחס לעבירות מול שי אברהם, והשימוע שנערך בחודש יולי 2013 כלל חשדות אלה. המאשימה הודיעה לסנגור בעקבות השימוע, כי היא נוטה שלא לכלול בכתב האישום את עניין שי אברהם, אך מסרה לו כי ככל שיאותר שי אברהם לאחר הגשת כתב האישום ויחקר, המאשימה תבקש לתקן את כתב האישום ולהוסיף נושא זה.

למען הדיוק העובדתי יש לציין כי למאשימה נודע ששי אברהם אותר על ידי יחידת מע"מ ת"א, שלא עסקה בחקירת התיק, ימים אחדים לאחר שניתנה התשובה בשימוע וימים אחדים לפני הגשת כתב האישום לבית המשפט. המאשימה החליטה להגיש את כתב האישום ולא המתינה לביצוע השלמות חקירה.

בחודש מאי 2014 לאחר הגשת כתב האישום ומשאותר שי אברהם, הוחלט לקיים השלמת חקירה, ולסנגור נמסרה על כך הודעה בטרם השיב לאישום. כשהנתון בדבר איתורו של אברהם בידיעתו, השיב הסנגור לאישום, כאמור, וכפר בשם הנאשמים כפירה מלאה באותו שלב.

בחודש יוני 2014 נערכה שיחה נוספת עם הסנגור באותו עניין והמאשימה חזרה על עמדתה בדבר כוונתה לעתור לתקן את כתב האישום לאחר חקירתו של שי אברהם.

שי אברהם נחקר ביום 2.7.14 וביום 4.9.14. סמוך לאחר החקירה הראשונה הוצע לסנגור לקיים שימוע נוסף, אך הוא לא ביקש זאת.

במהלך חודש ספטמבר 2014, לאחר השלמת החקירה, הוגשה הבקשה שלפניי.

בא כוח המאשימה הדגיש בטיעונו לתמיכה בבקשה לתיקון כתב האישום כי בעיתוי שבו מתבקשת בקשת התיקון, טרם תחילת ההוכחות, אין בתיקון המבוקש פגיעה בהגנת הנאשמים או בקו הגנה שבחרו להם, וזאת בהתחשב בכך שהנאשמים כפרו כפירה גורפת (ממנה הם מבקשים לחזור בהם), וממילא הגנתם בשום שלב אינה קשורה כלל לאותו שי אברהם. ב"כ המאשימה הדגיש כי הסנגור היה מיודע לגבי כל המהלכים בזמן אמת, וכי החומר הועבר אליו ואין מדובר בחומר בהיקף משמעותי. לשיטתו, העובדה שנכזבה תקוות הנאשם כי לא ינקטו בעניינו הליכים בכל הנוגע לשי אברהם, אינה מהווה שיקול בהכרעה בבקשה לתיקון כתב אישום.

הסנגור מתנגד לבקשה לתיקון כתב האישום, בהדגישו כי טענתו אינה לפגיעה בהגנת הנאשם בניהול ההליך, שכן בהגנות הודה הסנגור שבשלב זה ולאור אופי כפירתו הוא מתקשה לטעון שההזדמנות הנאותה של הנאשמים להתגונן נפגעת. הסנגור העלה טענה ממשפחת טענות הצדק, והתמקד בעיתוי הבקשה, כשלשיטתו הנאשמים כלכלו את צעדיהם מתוך הנחה שהסיכון לו הם חשופים בעת הזו הוא הסיכון נושא כתב האישום המקורי, וסיכון זה בלבד. עוד נטען כי לאור העובדה ששי אברהם אותר טרם הגשת כתב האישום, היה על המאשימה להמתין עם הגשת כתב האישום,

ולחקור את שי אברהם ולגבש עמדה ברורה טרם נקיטת ההליך. הסנגור הטעים כי טענתו נוגעת לעיתוי בו התקבלה ההחלטה לבקש תיקון של כתב האישום והשפעת עיתוי זה על יכולת קבלת ההחלטות מצד הנאשמים.

על מנת לבחון את טענות הסנגור ביקשתי וקיבלתי הבהרות מטעם המאשימה. ההבהרות נוגעות הן ללוחות הזמנים כפי שפורטו בהרחבה לעיל, הן לעניין המידע שהיה בידיעת הסנגור בכל שלב בנוגע לשי אברהם כמפורט לעיל, והן כוללות גם התייחסות של המאשימה לכוונותיה העתידיות והצהרה מצידה כי אם לא יתוקן כתב האישום היא עתידה להגיש כתב אישום נפרד נוסף נגד הנאשמים (סעיף 19 להבהרה).

לאחר קבלת ההבהרות, נחה דעתי כי לא מתקיימים כל שיקולים שהם המצדיקים שלא להעטר לבקשת התיקון.

כפי שצוין גם הסנגור אינו מבסס את טענותיו על פגיעה נטענת בהגנת הנאשמים, אלא על פגיעה בציפיות שלהם או כהגדרתו ביכולת קבלת ההחלטות בזמן נתון. ואולם, לאור השתלשלות הארועים והמידע שהיה בידי הסנגור, דומה שההגנה יכולה הייתה בכל שלב להעריך בצורה מושכלת את הסיכויים והסיכונים בתיק מבחינת האפשרות שיתבקש תיקונו של כתב האישום, כפי שהתבקש כעת. ההגנה היא שבחירה לכפור בכתב האישום בחודש מאי, לאחר שידעה על הכוונה הכללית לעתור לתיקון כתב אישום אם וכאשר יאוחר ויחקר שי אברהם, ולאחר שנמסר לה באופן קונקרטי על הכוונה לחקור את שי אברהם שאוחר, ובחירה בכך להביא לדחיה בסיום התיק לאור קביעתו לשמיעת ראיות. בסופו של דבר בהתאם להודעת הצדדים, חזרה בה ההגנה מכפירתה ומרצונה לנהל את ההליך בקשר לכתב האישום המקורי, וגם העיתוי של הודעה זו תלוי בהגנה ולא בשום גורם אחר. ההגנה ככל הנראה העריכה כי אם ינוהל ויתקדם התיק שלפניי, הסיכוי להוסיף אישום בעניינו של שי אברהם ילך ויקטן, ויתכן שאף העריכה כי לא יוגש כתב אישום נפרד בקשר לשי אברהם. אלא שאם זו הייתה הערכת ההגנה, היה עליה למהר ולהודות בכתב האישום שלפניי, ולהתקדם בתיק העיקרי, כדי למנוע, לשיטתה, אפשרות של צירוף אישום נוסף. ההגנה כאמור בצורה מושכלת בחרה לנהוג אחרת כשכל המידע בידיה, ואין היא יכולה להלין אלא על עצמה. בנוסף, נוכח הצהרת המאשימה כי בכוונתה לנקוט הליכים בהקשרן של העבירות בעניין שי אברהם כך או כך, הרי שאין כל פגיעה אמיתית בבקשה לצירוף ההליך הנוכחי לא מבחינת עיתוי ולא מבחינת מהות. לא מצאתי בנסיבות העניין פגם מהותי בהתנהלות המאשימה שלא עיכבה את הגשת כתב האישום כשנודע לה ששי אברהם אוחר, ויש לזכור בהקשר זה כי לפי הנטען כל אחד ממרכיבי כתב האישום המקורי וכן המרכיב שמתבקש תיקונו, עומדים בפני עצמם ואינם שלובים זה בזה או תלויים זה בזה.

משכך, אני נעתרת לבקשה לתיקון כתב האישום. המאשימה תגיש באופן מיידי לבית המשפט כתב אישום מתוקן שיסרק למערכת נט המשפט

ב"כ הנאשמים ימסור לבית משפט הודעת עדכון ביחס לעמדת הנאשמים בכל הנוגע לכתב האישום המתוקן וזאת עד ליום 23.10.14.

תז"פ 24.10.14.

ההחלטה תשלח לצדדים בפקס.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, בהעדר
הצדדים.